

Moon Called Buck

O iskanju ...

Osebe:

Jurij, iskalec ljubezni

Onja, iskalka miru

Tomaž /Onjin oče, tudi druge vloge

Damjàn/Tomaževa desna roka, tudi druge vloge

Iva/Jurijeva starejša sestra, tudi druge vloge

Nataša/Jurijeva prijateljica, tudi druge vloge

Župan, tudi druge vloge

Druge vloge:

Čistilka, Natarar, Zaljubljenca, Italijan,

Osvajalec 1, Osvajalec 2, Osvajalec, ki krade, Lee

Nočna sestra

TAKTIČNA POTEZA

Čakalnica pred izhodom številka 3 srednje velikega letališča. Ponedeljek je. Pozna pomlad. Zelo zgodaj, tik pred svitom. Čistilka ležerno pomiva tla. Natarar briše pult. Zaljubljenca zverženo spita na stolih. No, spi zgolj lepša polovica, druga vsake toliko usmeri svoj ubijalski pogled proti Italijanu, ki zatopljen v telefon burno komentira posnetek zamujene nogometne tekme. Tu je še Jurij. Hodi gor in dol po čakalnici, nato malo levo, malo desno. Se ustavi, pogleda na uro, glasno vzdihne ...

Italijan: Dai, forza, dai ...

Jurij: Najbolj optimalni prevoz my ass. Bording ob osmih, ura pa še ...

Italijan: No! Questo è sicuramente rigore? Che dici? Ma per chi tifi?

Budna polovica Zaljubljenecv glasno zasika.

Italijan: Certo, ha toccato la palla, ma solo dopo aver colpito le caviglie ...

Jurij: Can you keep your voice down?

Italijan: Ma che stai dicendo? Amico inglese, non sai distinguere un contrasto duro ma corretto quando lo vedi ...

Jurij mu skuša z gestami nakazati, naj bo tišji.

Italijan: Aspetta ... Forza ... Si ... Gol! Gooooool! *Začne peti.* Milan, Milan solo con te, Milan, Milan sempre per te. Forza Milan!

Speča polovica Zaljubljenecv zastoka, budna polovica ponovno, tokrat zelo ostro, zasika Italijanu, ki končno dojame namig in pošteno zniža svojo jakost.

Italijan: Dai, forza ...

Zazvoni Italijanov telefon.

Italijan: Cazzo, l'uomo! *Se javi na telefon.* Pronto? Pronto? Non ti sento. Mi senti? Resti in linea. Un attimo.

Italijan vzame svoje stvari in odide.

Italijan: Resti ... Sì. Sento. Parli più lentamente, per favore.

Jurij: I went crazy, ne pa optimalno. Odkar se fjakam gor in dol, decembra bo že dve leti, mater, kako čas leti, še nisem doživel take vožnje. Odhod deset ur ... Pazi! Deset ur pred letom. Vozniku malo zatežim, pa se izgovori, da se drugim potnikom mudi. Vprašam goloba, ki spletena kot ju lahko vidite tudi zdaj, že skoraj spita na zadnjih sedežih. Ugotovimo, da imata let tri ure za mano. Sumljivo ... Voznik pol ure visi na telefonu. Četrtega potnika kliče, zelo pomembno stranko. Po petinštiridesetih minutah končno odhod. Postanek samo v Benetkah, naznani. Gužva bo. Se vozimo kake pol ure, mu zazvoni telefon. Nonšalantno se javi. Velecenjena stranka, pozna direktorja, je zaspala. Nam razlaga Mirko Z. na prvi bencinski. Trojno plača na roke, če se obrne in jo pride iskat. Vse skupaj me precej zabava. Glasujmo. Meni je vseeno, Goloba sta proti. Gremo naprej, da ne pademo v gužvo. Pa kako gužvo, lepo vas prosim. Velecenjena teži ...

Onja: Razložite vi meni, kako naj pridem zdaj do letališča? Tožila vas bom. Res vas bom ... Počakati bi me morali, ne pa kar odpeljat. Vi mi boste kupili novo karto in poskrbela bom, da vas bo Blaž vrgel na cesto! Halo? Dol mi je vrgel, pa ne morem ... Halo?

Jurij: Velecenjena teži skoraj do Benetk. Tam se nam pridruži Italijan. Nikogar ne pozdravi, nasloni se na sedež in že smrči. Z vsakim vdihom me vrže pokonci, goloba pa se niti premakneta ne. Zavidam ljudem, ki lahko spijo med vožnjo. Če ti pijan fotr zaspi za volanom, ubije sebe, tvojo mamo in mlajšega brata, je to verjetno strah, ki ti ostane za celo življenje. *Natakarju.* Tomaré un café solo, por favor.

Natakar pokima. Onja, zatopljena v telefonski pogovor, stopi v čakalnico.

Jurij: Enkrat in edinkrat me je Iva peljala na letališče. Celo pot sem razmišljal samo o tem, kako jo zapuščam. Da se tukaj in zdaj od nekoga poslavljam in s tem nemudoma nekoga, nekaj začnem pogrešat. Enak občutek izgube imam, ko se vračam. Zato si na Tenerifih naročim taksi do letališča, tu pa pogoltnem vse, kar mi je servirano.

Onja se v tistem zaletu v Jurija.

Jurij: Come on!

Onja govori po telefonu: Kaj sta dva meseca proti celemu življenju?

Jurij: Skoraj že rečem, nekaj v smislu, kako majhna je Slovenija, ko iz nje prileti kliše vseh klišejev ...

Onja govori po telefonu: Jaz se mislim postarat s tabo ...

Jurij: Naredim se francoza. Ampak, priznam ... Lepo bi bilo videt žensko mojega življenja osivet.

Onja govori po telefonu: Neumno ... A res? No, zame je pa to resnična ljubezen.

Natakar postreže Juriju.

Jurij: Quédate con el cambio!

Natakar: Molte grazie.

Jurij: Grazie di tutto.

Onja govori po telefonu: Se lahko vsaj delaš, da me poslušáš?

Jurij: Smo res tako majhni, da v momentu, ko zapustimo svojo deželico, odpišemo možnost, da bi srečali človeka, ki razume naš jezik?

Onja govori po telefonu: Tu nek sumljiv tip bulji vame. Grem ... Čakaj malo ...

Jurij: Zalotim se, da jo res gledam.

Onja Natakarju: Is it possible to get some tea? *V telefon.* Nič tebi.

Natakar: Carta d'imbarco?

Onja: What? Sorry ...

Jurij: Ji že hočem razložiti ...

Onja govori po telefonu: Te pokličem ... Ja, vse je v redu. Damjàn ... Samo, da čaj dobim. Damjàn, nazaj te ... *Prekine klic. Natakarju.* Where can I get some tea?

Natakar: Show me carta d'imbarco ...

Onja: English?

Natakar: Carta ...

Onja: What?

Jurij: Opazim, da me išče, z očmi prosi za pomoč. Sumljiv tip kot sem, raje spijem kavo do konca in se malo sprehodim po čakalnici.

Zazvoni Onjin telefon.

Onja Natakarju: Forget it. *Se javi na telefon.* Rekla sem ti ... Damjàn ... Damjàn ... Damjàn ... Tipična fora. Ja, Damjàn, to je tvoja tipična fora. Samo kvazi me podpiraš. Kaj se mi bo pa zgodilo? Pri Mateju bom na varnem. Samo malo miru rabim. Nisem ... Damjàn, nisem tako mislila. Boš prišel vmes na dopust ... Ne obračaj mojih besed. Če ga že imam, ga bom izkoristila. Rada bi že enkrat končala doktorat. Čakaj, ne moreš ... Zmenila sva se, da boš ti prevzel moje primere, še ponudil si se! Ne mi zdaj ... Študijski dopust mi pripada, hočeš, nočeš. Ne, ni si tega očka izmislil ... Damjan, odložila ... Poglej kaj ti piše na osebni, Damjan.

Onja prekriža pot čistilki.

Čistilka: Madame, ma non vede un cazzo!

Onja Čistilki: Oprostite ... Sorry ... Scusi! *V telefon.* Iti moram ...

Čistilka: E, naša si ti. Odakle si, cura?

Onja v telefon: Pokličem, ko pristanemo.

Čistilka: Odakle si?

Onja: Iz Slovenije.

Čistilka: A, Slovenka. Slovenci dobro žive ...

Onja: Ignoriram jo. Res mi ni do jugonostalgije.

Zazvoni Onjin telefon.

Onja: Prekinem. Infantilnega pogovora se mi tudi ne da nadaljevati.

Čistilka odide.

Čistilka *tiho*: Tako mlada, a več Slovenka.

Onja: Iz denarnice vzamem karto.

Natakar: Carta d'imbarco, carta ... Give me this.

Onja: Leave it! It is mine.

Natakar: Still want tea?

Onja: Kombi je odpeljal brez mene. Sem pač zaspala, vsakemu se kdaj zgodi. Naročila sem taksi. Šofer se mi je režal v obraz. Ja, gospudična, do Milana pa js ne vozm. Kaj pa vsaj do Benetk? Plačam dvojno. Ampak ne ... Sopotniki v kombiju niso toliko fleksibilni, da bi me počakali. S taksistom se zmeniva za trojno ceno do Milana. Dobro. Vse bo v redu. Dihaj, Onja, samo dihaj. Skozi okno opazujem njive ... Malo se pomirim. Potem pa spet. Moj ... Moj? Partner? Človek s katerim živim, delam, hodim v hribe, človek, ki mi pomeni največ, kar mi človek lahko pomeni, a hkrati, v tem trenutku, želim stran od njega, ker imam občutek, da hoče od mene stvari, ki mu jih ne morem dati. Ki mu jih nočem dati. Telefon zvoni v prazno. In ne. I don't want tea. Hočem se samo končno vkrcati na letalo in pustiti to grozno noč za sabo.

Jurij: Opazujem, kako iz avionske karte izdeluje ladjico.

Onja: Začutim pogled. Tisti tip spet bulji vame.

Jurij: Nisem buljil, samo razmišljal, da pa mogoče le nisi tako grozna.

KRUTA IGRA

Bogato opremljen dnevno-jedilni prostor počitniške hiše. Pozno poletje, malo čez poldan. Sobota je. Nataša si ponosno ogleduje pogrnjeno mizo za sedem, Damjàn si pri baru nataka pijačo.

Nataša: Damjan ...

Damjàn: Damjàn.

Nataša: Joj, pardon, se opravičujem. Kje bi lahko našla kozarce?

Damjàn: Ne se obremenjevat s tem, jih bo že Onja prinesla. Vi samo uživajte ... Kako vam je že ime?

Nataša: Nataša.

Damjàn: Nataša, za današnjo ceramonijo bodo tudi plastični čisto v redu. Kako ste povezani z Jurijem? Preslišal sem ... Iva je sestra, to vem ...

Nataša: Že dolgo sva prijatelja.

Vstopita Iva in Tomaž.

Iva: Čudovito. Toliko svetlobe in odprtih prostorov. Pa svež zrak. Mojega fikusa skoraj ne potrebujete.

Tomaž: Nekaj dela še, pa bo enkrat vikend ... Damjàn si gospodični ponudil gin?

Nataša: Ne pijem, hvala.

Tomaž: Čez okno vam lahko pokažem hišo, ki ga prideluje. Natoči že ... Iva, saj boste kozarček, za nazdravit?

Iva: Ne maram brinjevca.

Tomaž: Iva, Iva, draga moja, Iva ... Gin ni brinjevec. Gin je ... Kako naj ...

Damjàn: Peta simfonija.

Tomaž: Točno!

Iva: Sem bolj za Bacha.

Tomaž: Da vam ne bo žal ... Smem gospodična ...

Nataša: Pa bi mogoče malo, čisto malo ...

Damjàn: Sta našla prostor za rožo?

Iva: Fikus bi dala v pisarno. Tam je najmanj oken ...

Nataša: Vaša hiša je raj za arhitekta.

Tomaž: Sem računal, da bi še letos prenavljal, pa mi je bedak ta teden odpovedal.

Damjàn: Bolje za vas ... Tako ali tako bi vas oskubil ...

Iva: Najemite njo!

Nataša: Že v redu ...

Tomaž: Arhitektka ste! Kako se pišete, zagotovo sem že slišal za vas.

Iva: Piše se Živič in odlična je v svojem poslu.

Nataša: V bistvu sem samo notranja oblikovalka ...

Tomaž: Za koga pa delate?

Nataša: Samozaposlena sem, gospod.

Tomaž: Posla imate dovolj?

Nataša: Za sproti je.

Damjàn: Vas nič ne skrbi, ko niste preskrbljeni?

Iva: Veliko dela ima, pred kratkim mi je preuredila cvetličarno ...

Damjàn: Je cvetličarna vaša?

Iva: Solastnica sem.

Damjàn: Tako se dela! Ne ve se, kaj bo čez petnajst, dvajset let. Treba si je ustvarit kapital. Čim prej. Se strinjate?

Iva: Ni vse v denarju.

Damjàn: Zanimiva ste mi, Iva, res zanimiva.

Iva: Kaj hočete povedat?

Damjàn: Izpostaviti sem želel, da si je gospodična Nataša izbrala precej nezanesljivo kariero.

Tomaž: In kot pravi, ji gre dobro ... *Nataši.* Resno se dajva pogovoriti.

Damjàn: Ne bomo nazdravili?

Tomaž: Najprej posli, sam tako praviš.

Nataša: Res se vam nočem vsiljevat, gospod.

Tomaž: Damjàn, poiščita z Ivo kak aperitiv po njenem okusu.

Damjàn: Kaj pa posli?

Tomaž: Poskrbi za Ivo.

Vstopi Jurij.

Jurij: Kje so naše ladje?

Damjàn Ivi: S čim lahko postrežem? O, mesek ...

Tomaž: Vi jeste te stvari?

Nataša: Vegetarijanka sem.

Iva: Damjàn, kak viski pa bi mogoče ...

Damjàn: Samo čevapčiči so?

Jurij: Danes je na meniju meso, tu pa same travožerke. Hecam se, nisem pozabil na vas. Matej je prinesel neke solate, kus kus, babaganuš ...

Damjàn: Kje je moj kotlet?

Jurij: Še slabih pet minut.

Tomaž: Predlagam, da se greva v pisarno pogovorit.

Iva: Hišo bo prenovila!

Damjàn: Z ledom?

Iva: Čistega ali nič.

Jurij: Ja, super. Čestitke za posel.

Nataša: Nič še ni dorečeno.

Tomaž: Moja Onja ti pusti objemati druge ženske?

Jurij: Ne, mislim, ja, kje pa je problem ...

Iva: Ta dva že od pleníc skupaj visita!

Tomaž: Se ne smem malo pohecat?

Damjàn: Jurij, zdi se mi, da sem ti pozabil čestitat za službo.

Jurij: Nič takega ni.

Damjàn: Za to smo se vendar danes zbrali!

Iva: Lahko samo povem, kako srečna sem, da mi ne bo več treba na drugi konec sveta na obisk.

Tomaž: Na vašem mestu se ne bi prehitro veselil.

Jurij: Kje pa je Onja? Poslal sem jo po posodo ...

Iva: Tu je ni bilo.

Damjàn: Matej je prej skakal po kuhinji, nje pa res nisem videl.

Tomaž: Povej zbrani družbi, kam nameravaš odvreči mojo hčerko.

Jurij: Kotlete moram it pogledat.

Tomaž: Smrkavec neresni!

Iva: Malo spoštovanja do mojega brata!

Tomaž: Pa koji kurac misliš, da si? Pol države je na cesti, ti se boš pa izmišljeval.

Iva: Z mojim bratom se tako ne boste pogovarjali!

Tomaž: Jaz sem uporabil veze, jaz sem ti zrihtal ordinacijo, ti mi pa še v obraz ne poveš ...

Jurij: Greva v vašo pisarno, pa vam razložim, zakaj nisem sprejel te skorumpirane ...

Tomaž: Ne pustim, da gre s tabo!

Jurij: Sprijaznite se, da ni več stara deset let in zna sprejemati lastne odločitve.

Tomaž: Utihni!

Jurij: Nehajte jo dušiti!

Tomaž: Izgini iz moje hiše!

Jurij: Z največjim veseljem!

Jurij odide.

Iva: Dovolj je star, da se sam odloči.

Tomaž: Na tegale zdravnička ne morem vplivat. Ne bom pa pustil, da dela budalo iz mene.

Iva: Nič vam noče!

Tomaž: Dela se norca iz prihodnosti moje hčere!

Iva: Meni tudi ni prav, da živi tako daleč. Je pa srečen. Zelo sta srečna, oba! Žalosti me, da tega ne vidite.

Tomaž: Nehaj še ti nakladati!

Iva: Poiskati ju grem.

Iva odide.

Tomaž: Damjàn, preveri, kaj se dogaja z žarom.

Damjàn: Sem ravno mislil skočiti.

Nataša: Grem z vami.

Tomaž: Ostanite tu, da se na hitro pogovoriva.

Damjàn: Še kaj potrebujete?

Tomaž: Zapri vrata.

Damjàn odide.

Tomaž: Rabim en kozarček po tem fiasku. Smem dotočit?

Nataša: Malo ...

Tomaž: Notranja oblikovalka, torej ...

Nataša: Oprostite, mogoče zdaj ni pravi trenutek ...

Tomaž: Za posle ni nepravega trenutka. Iva je posebna ženska, malo zmešana, vseeno pa zaupam njeni presoji. In res iščem nekoga, ki bi speljal prenovo. Pojutrišnjem grem v Dalmacijo, tako da bi začeli čez tri tedne. Ste vi že bili na morju?

Nataša: Že dolgo ne.

Tomaž: Ste bolj gorski človek?

Nataša: Ne, samozaposlena pač, težko si privoščim ...

Tomaž: Bi vas zanimalo delo v biroju?

Nataša: Nihče me ne vzame.

Tomaž: To se da uredit.

Nataša: Gospod Maver, nisem tako mislila ...

Tomaž: Vem, da ne ... Kako vam je že ime?

Nataša: Nataša.

Tomaž: Slab sem z imeni. Vsako leto slabši.

Nataša: Že v redu.

Tomaž: Resno mislim. Razkažem vam prostore, vi, v času, ko me ne bo, naredite načrte ...

Nataša: Ne morem ...

Tomaž: Podvojim kar vam drugi plačajo.

Nataša: Ne gre za to ...

Tomaž: Za naprej bova tudi kaj našla ... Onja si bo zagotovo hotela po svoje urediti pisarno.

Nataša: Sem mislila, da je Damjàn vaš naslednik.

Tomaž: Notariat je moj in Onjin. Tega mi nihče ne bo preprečil. Damjana pustim blizu, ker je tako manj škode. Saj veste, kaj pravijo o sovražnikih ... Sva midva dogovorjena?

Nataša: Res ne vem ...

Tomaž: Povedala mi je za zaroko.

Nataša: To je zgodovina.

Tomaž: Pogledi kažejo drugače. Lahko si pomagava, vi in jaz.

Nataša: Bolje bo, da grem. Res ... Hvala za ponudbo.

Nataša hoče oditi.

Tomaž: Pred pol ure se je odpeljala proti mestu. Besna ko ris. Moja Onja ne prenese laži. Izkoristite priložnost.

KAOS

Zakotna plaža. Onjo, oblečeno zgolj v kopalke, obkrožata Osvajalec 1 in Osvajalec 2.

Osvajalec 1: ¿Quieres pasar?

Onja: Go away!

Osvajalec 2: Ma que linda! Baby ...

Onja: I will call the police!

Osvajalec 1: Te ves hermosa ... Ju ar butifl ...

Onja: Leave me alone!

Osvajalec 2: Mi amor, cariño, cielo!

Onja: Help me! Help me!

Osvajalec, ki krade: Que paso?

Onja: Tell them to go away!

Osvajalec, ki krade prestraši Osvajalca 1 in Osvajalca 2.

Osvajalec, ki krade: You oke?

Onja: Thank you.

Osvajalec, ki krade: You speak a spanish?

Onja: No.

Osvajalec, ki krade: I want to help ...

Onja: Thanks, I am okay now.

Osvajalec, ki krade: Where you live?

Onja: I am not from here.

Osvajalec, ki krade: I get a kiss for help?

Onja: I have to go.

Osvajalec, ki krade pobere Onjino torbo.

Onja: That is mine!

Osvajalec, ki krade: No kiss linda, so this is my pay!

Osvajalec, ki krade steče stran, se zaleti v Leeja.

Onja: Stop! Stop him!

Lee: Una loca!

Onja: Stop him! Please. He took my bag.

Lee: This is a dangerous place to be. Come on, I'll take you home.

Onja: I want my stuff back!

Lee: Leave it. They are drug dealers.

Onja: I just went for a swim.

Lee: Go to the city beach! Not here!

Onja: My phone, keys, shit.

Lee: I am Lee.

Onja: Onja.

Lee: Where are you from?

Onja: Slovenia. That's between Trieste and Vienna.

Lee: I know Slovenia very well. I was lecturing Criminal law at faculty for Security for a year.

Onja: Really? I always wanted to teach.

Lee: What's your field?

Onja: Environmental law. I am working on last part of doctorate here.

Lee: May I buy you some coffee?

Onja: I really should go home ...

Lee: Come on, old guy like me won't hurt you ...

ZGODBA, KI SE JE ŽE ZGODILA

Dnevno-jedilni prostor počitniške hiše. Iva na telefonu. Damjàn si nataka pijačo.

Iva: Še meni natoči.

Damjàn: Ne bom več postrešek.

Iva: Prav. Si bom pa sama. Imaš Matejevo številko?

Damjàn: Nisem hodil deset let na faks, da bi delal pravna mnenja.

Iva: Ej, ej, pusti še kaj pijače ...

Damjàn: Samo to mi je ostalo.

Iva: Si vedno tak pesimist?

Damjàn: Mislil sem, da gradim kariero, da bom enkrat ... Resno ... Kak nateg. Večino strank pripeljem, mu krijem hrbet ...

Iva: Sabotiraš Onjo in Jurija ...

Damjàn: Zame bi bilo najbolj optimalno, če bi oba ostala na Tenerifih.

Iva: S Tomažem se moraš odkrito pogovoriti.

Damjàn: Prej sem slišal popolnoma dovolj.

Iva: On ne ve, da veš. Izkoristi to. Odpri svojo pisarno, odpelji stranke ...

Damjàn: Ni novih mest. V roku dveh let gre samo on v penzijo.

Iva: Pa še malo počakaj ...

Damjàn govori po telefonu: Halo ... Renata, pozdravljeni. Halo? Kdo je ... Damjàn Skubic, z gospo Maričič bi govoril. Z Renato. Jo lahko dobim? Halo? Je Renata tvoja mama? Aha. Ne, nisem njen fant ... Veš kaj, bom kasneje še enkrat poklical. *Odloži telefon.*

Vstopi Nataša.

Iva: Še kar v prazno zvoni. Krasno ... Še deževati je začelo.

Nataša: Kar naenkrat se je ulilo. Se je javila?

Iva: V prazno zvoni.

Damjàn: Nima smisla iskat človeka, ki noče da ga najdejo.

Nataša: Taksi rabi še kako uro. Na avtocesti je bila nesreča.

Iva: Bo še Jurij prej avto popravil.

Damjàn: Kabli so prerezani, tako da dvomim.

Nataša: Kako ste vedeli?

Damjàn: Prosim?

Nataša: Za kable.

Damjàn: Prej ste mi rekli.

Nataša: Nisem. Jurij je ravno odkril.

Iva: Misliš, da si bog?

Damjàn: Iva, nisem imel izbire.

Iva: Ti je grozil s pištolo?

Damjàn: Ne razumeš ...

Nataša: Prijavila vas bom.

Iva: Ne mešat tujega masla, Nataša. Počakava na taksi, pozabiva vse skupaj in je.

Zazvoni Damjànov telefon.

Damjàn: Iva, Iva, no ... Vse ti bom razložil ... *Govori po telefonu:* Renata, končno! Čez dobri dve uri se dobiva v pisarni. Papirje od ... Kako ne? Briga me, če je sobota! Jaz sem tudi uro stran ...

Damjàn odide.

Nataša: Ne moreš kar pustit ...

Iva: Vmešavat se pa tudi ne mislim.

Nataša: Pomagat mu hočem.

Iva: Daj mu tako, da si najdeš koga ... Začneš znova ...

Nataša: Kaj sploh pomeni »začet znova«? Na koncu itak delaš točno isto, kar si že počel, samo z drugim človekom.

Iva: Drugi človek, ja, to! Na poti je Nataša in hiti kolikor se da.

Nataša: Veš kako čutim ...

Iva: Ne morem se namesto Jurija odločit ... Ne me narobe razumet, rada te imam ... Res. In, moja prijateljica ... Ja, sej lahko rečeva, da si moja prijateljica. Si mi pomagala prenovit cvetličarno, pa greva na kavo ... Mislim, nočem, da se karkoli spremeni, sam kar se Jurija tiče se mi zdi, da bo najboljše, da se o tem ne pogovarjava več, ker je očitno še vedno pretežka tema ...

Vstopi Jurij.

Jurij: Kje je stari?

Iva: V savni.

Nataša: Čisto si premočen.

Jurij: Se je kaj javila?

Nataša: Preobleč se moraš.

Jurij: Z avtom ne bo nič. Grem do glavne ceste, ujet štop.

Nataša: Prehladil se boš.

Trkanje. Vstopi Župan.

Župan: Brez zamere, sem se kar spustil noter, tak naliv je ...

Jurij: Ste z avtom?

Župan: Seveda ...

Jurij: Greva, rabim prevoz.

Župan: Ja, kaj pa ...

Iva: Iva, me veseli. Sva se srečala enkrat ...

Župan: Priča, ne? *Nataši*. Vi pa ste ...?

Iva: Jurij ...

Vstopi Damjàn.

Damjàn: O, gospod Ristič, nisem vedel, da sta s Tomažem dogovorjena.

Iva: Priča?

Jurij: Želela sva delit ta dan z vami ...

Iva: Kaj mi ne poveš, pacek, skrivaš stvari pred mano.

Jurij: Nehaj! To boli.

Iva: Tok sem srečna zate, ne moreš si predstavljat. Onjo moramo poiskat čim prej.

Župan: Je prišlo do sprememb?

Jurij: Ne, ja, no, ne vem.

Iva: Ne, ne, gospod župan, vse po starem. Priča, no ...

Jurij: Ne mi kričat na ušesa!

Iva: Rekel bi, bi se boljše oblekla.

Vstopi Tomaž.

Tomaž: Človek še ... Vele! Kaj pa je tebe sem zaneslo? Lahko bi me prišel iskat, Damjàn.

Jurij: Se opravičujem, it moram.

Jurij odide.

Župan: Koga naj pa potem oženim?

Tomaž: Kako?

Župan: Očitno sem pokvaril presenečenje ...

Tomaž: Tu ni nobene poroke. Ni govora ...

Iva: Bi kaj spili?

Župan: Dajmo prit stvari do dna ...

Iva: Onja in Jurij sta se mislila poročiti.

Tomaž: To ni pomembno! Onja je šla, sprla sta se, ne vem kaj ...

Župan: Potem poroka odpade?

Iva: Ne!

Tomaž: Ja, seveda. Onje ni, Jurij je tudi izginil ...

Župan: Če je tako, se bom pa prav na hitro poslovil.

Tomaž: En kozarček boš pa ja spil, pa bajto ti razkažem, ko si ravno tu ...

Župan: Vnučka ima rojstni dan, ne zamerit. Tomaž, se slišiva po dopustu.

Tomaž: Dobro, dobro, če že vztrajaš ...

Župan: Gre še kdo z mano? Tisti avto pred hišo vas ne bo nikamor spravil.

Iva: Midve.

Župan: Še odtočim ...

Damjàn: Prva vrata desno.

Župan: Super. Nič, se slišimo Tomaž, gospod Skubic ...

Župan odide.

Iva: Adijo, hvala za vse. Pokliči kdaj, za plezat.

Nataša: Na svidenje. *Ivi.* Govorit moram z Jurijem.

Iva: Ob pozabi se dogajajo neverjetne stvari.

Iva in Nataša odideta.

Tomaž: Precvikaj mu kable.

Damjàn: Ne morem.

Tomaž: Naredi kot pri Juriju.

Damjàn: Ne!

Tomaž: Kako prosim?

Damjàn: Dovolj ...

Iva se vrne.

Iva: Pozabila sem telefon.

Damjàn: Greva plezat, greva na morje. Vseeno mi je. Poroči se z mano.

Iva: Kaj?

RAHLI DOTIKI

Zdravniška ordinacija. Onja sedi na stolu, govori po telefonu.

Onja: Zob ni ... Oči vem, da ni, ja vem, če sem šla k zobarju. Ortopan so naredil. Ja kako, ne vem kako, tko kot pri nas! Ne mislim iti predčasno domov. Dal si mi dopust, karto za nazaj imam kupljeno in lepo se imam tu ... Okradejo me lahko tudi doma. Še kaj hujšega ...

Vstopi Jurij.

Jurij: Po celi noči sem se ravno ulegel. Si mislim, evo Jurij, zdej maš petnajst minut samo zase. Milina. Trkanje. George, sorry. Na vratih Juan. Imamo pacientko, ki ne govori špansko. Kaj pol sploh dela na otoku? Ok, v redu, zajebi počitek. Nujno rabi pomoč, ja, ja, tako kot vsi na tem svetu. Preštejem do devet, vstanem, ok, kul, bom zrihtal. Stopim v ordinacijo in pred mano vidim tako žensko ... Žensko, da, res ...

Onja: To so mi poslali? A me ti hecaš? Ta kripi tip, zaraščen Bedanc, bo mene zdej pregledal? Fuck off, fuck off. Kaj se mi bo še zgodil na tem klinčevem ...

Jurij: Where seems to be a problem?

Onja: Oči, it moram ... Zdravnik je prišel!

Jurij: Sekunda. Poznam ... Spomnim se. To je tista razjarjena ... Otok ji zelo dobro, se ji poda, no. Ni slaba, daleč od tega. *Onji.* Lahko se vrnem čez pet, deset minut. Brez problema.

Onja: Sranje, vse je razumel. Zato je pa tko buljil vame. *Juriju.* Razumete slovensko?

Jurij: Slovenec sem.

Onja: In, kaj počnete tu?

Jurij: Delam kot vidite, pa avokado in mango skušam vzgojit.

Onja: Matej tudi!

Jurij: Vaš fant?

Onja: Ne, gejj. Mislim, kolega. Pri njemu stanujem.

Jurij: Boste še dolgo tu?

Jurij tipa Onjo po obrazu.

Onja: Kaj počnete?

Jurij: Opozorili so me, da ste že oglasili zaradi zoba.

Onja: Ni zob!

Jurij: Vem. Sinusi so. A tole ...

Jurij pritisne na Onjine ličnice.

Onja: Au. Pustite me!

Jurij: Poglejte dol. Čutite kak pritisk?

Onja: Au, ja!

Jurij: Ste se potapljali?

Onja: Niti ne.

Jurij: Plavali pod vodo?

Onja: To pa ja, ja.

Jurij: Niste morska deklica, žal. Antibiotik vam bom napisal. Pa kapljice za nos. Protibolečinske tablete potrebujete?

Onja: Sem jih že zadnjič dobila. Ibuprofen.

Jurij: Super.

Onja: Potem bo vse ok?

Jurij: Štiri, pet dni, boste kot nova.

Onja: Lahko vseeno plavam?

Jurij: Počivajte raje.

Onja: Z Matejem, kolegom ...

Jurij: Gejem ...

Onja: Njim, ja. Mislila sva čez vikend letet na Fuerteventuro...

Jurij: V zrak pa sploh ne smete.

Onja: Če imava že karte ...

Jurij: Lahko oglušite ...

Onja: Resno?

Jurij: Čim prej vzemite antibiotik.

Onja: Bom šla pa v paralelnem svetu na tiste krasne plaže.

Jurij: Kaj pa z mano na kavo?

DVA OBUPA

Dnevno-jedilni prostor počitniške hiše.

Jurij: Kje so naše ladje? Tonejo, ata, tonejo. Na dan svoje poroke sedim v dnevni sobi bodočega tasta, ki je še enkrat dokazal kako tele zna bit ... Rabim nekaj močnega. Skoraj vstanem, da bi šel do bara, sranje, stari ima samo gin. Veš Jurij, ta je pa iz tretje bajte levo od moje. Kak nadut ...

Vstopi Iva.

Iva: Čakamo te, pridi.

Jurij: Usekana si, če misliš to res speljat ...

Iva: Hvala, res. Edina družina, ki jo imam ...

Jurij: Ne igrat na te karte.

Iva: Vedno sem stala za tabo.

Jurij: Dosti bedarij sem naredil, ampak kaj takega ...

Iva: Za zakon ni nikoli garancije.

Jurij: Tipa poznaš par ur!

Iva: Neka posebna energija je med nama ...

Jurij: Sanja se ti ne v kako sranje se spravljaš.

Iva: Si jasnoviden?

Jurij: Onja je bila z njim pet let ...

Iva: Če človeka nista za skupaj ...

Jurij: A vidva pa sta?

Iva: Ne vem!

Jurij: Zmešana si.

Iva: Well, I am your sister!

Jurij: Ata bi te poslal v tri krasne.

Iva: Nono je drugič v življenju videl tri dni pred poroko.

Jurij: Vseeno sta rabila tri leta.

Iva: V vojski je bil!

Jurij: Preko pisem spoznaš človeka.

Iva: Zaupaj mojim občutkom.

Jurij: Njemu ne morem.

Iva: Se bom pa ločila, če bo treba.

Jurij: Kar tako?

Iva: Ni nujno, da je konec srečen.

Jurij: Ne stremiš k temu?

Iva: Štirideset jih imam.

Jurij: Jaz pa dve leti manj, so what.

Iva: Si srečen z njo?

Jurij: Ne spreminjaj teme.

Iva: Govoriva o isti stvari. Big L.

Jurij: Hotel sem jo poročiti.

Iva: Ni ti bilo treba še Nataše vleči v to.

Jurij: Moja najboljša prijateljica je.

Iva: Zaročena sta bila!

Jurij: In zdaj sem z Onjo. Nataša ve to.

Iva: Ni te prebolela.

Jurij: Nehi blebetat.

Iva: Ti si šel na kanarce, jaz sem se pa ukvarjala z njo. Ni šla naprej, verjemi.

Jurij: Kaj nič ne rečeš?

Iva: Zdaj ti govorim, George!

Jurij: Mislil sem, da sva okej.

Iva: Sprejel si službo, ne da bi ji povedal, jo pustil tri dni pred odhodom, izginil za dve leti ...
Se ti zdi to v redu?

Jurij: Nisem znal drugače!

Iva: Nataša tudi ne.

Jurij: Zadušila je vse kar je blo lepega.

Iva: Čakala je na naslednji korak.

Jurij: Preveč je blo.

Iva: Spremil si se.

Jurij: V petnajstih letih se veliko zgodi.

Iva: Veš, da te podpiram v vsem.

Jurij: Iva, zmanjkal mi je ljubezni zanjo. Nočem se vračat tja.

Iva: Govori z njo. Potrebuje to.

Jurij: Nimam ji kaj ...

Iva: Boš moja priča?

Jurij: Po zakonu je ne potrebuješ.

Iva: V srcu jo.

Jurij: Onjo moram poiskat.

Iva: Če je tvoja, bo počakala. Jaz te zdaj bolj rabim.

Jurij: Te je strah?

Iva: Šest od deset.

Jurij: To ni nič.

Iva: Potem tudi tvoja nesreča s skejtom ni bila nič.

Jurij: Uuu, tisto je pa bolelo!

Iva: Upam, da to ne bo.

Jurij: Mami in fotr bi bila ponosna nate. Ne zdej jokati, no. Pridi, greva te poročiti.

7. KLICANJE

Ulična restavracija, večer. Za malo mizo Onja in Jurij.

Onja: Hvala za tole, boljše pice še nisem jedla.

Jurij: Sem mislil, da ti častiš.

Onja: Zdravnik si, pa ja dovolj zaslužiš.

Jurij: Je to pomembno?

Onja: Samo vrnila sem ti žogico.

Jurij: Ampak si malo materialistka?

Onja: Rada imam lepe stvari.

Jurij: Iskrena. Cenim to. Samo čez trupla pa ne bi šla.

Onja: Vzgojili so me drugače.

Jurij: Iskreno se bojim tvojega očeta.

Onja: Neškodljiv je.

Jurij: Zakaj si potem tu?

Onja: Na obisk sem prišla.

Jurij: Za tri mesece?

Onja: Na obisk in končat doktorat.

Jurij: Pred čem se skrivaš?

Onja: Sklepaš po sebi, da se?

Jurij: V bistvu imaš prav.

Onja: Ne vidim drugega razloga, da bi pustil službo in prišel sem.

Jurij: Po vseh kroženjih, ambulantah sem bil enostavno sit vsega ... Pa slišal sem, da imajo tu najboljšo pico.

Onja: Ne maraš skorje?

Jurij: Brez veze, nima okusa, samo kos kruha ...

Onja vzame skorjo z Jurijevega krožnika.

Jurij: Dober tek.

Onja: Hvala.

Onja gricka Jurijevo skorjo.

Jurij: To, da pico zmečkaš v kroglico ima kak poseben pomen?

Onja: Poskusi.

Onja zmečka zadnji košček pice in ga da Juriju.

Jurij: Si pa slika.

Onja: Sej mam čiste roke ...

Jurij poskusi kroglico.

Jurij: Isto je, samo veliko več packarije.

Onja: Ni šans! Tako je kot pri špagetih in makaronih.

Jurij: Ne da si ena tistih, ki trdi, da je to totalno druga stvar?

Onja: Saj je.

Jurij: Testenine so testenine.

Onja: Ima mala čokolada enak okus kot velika?

Jurij: Ja!

Onja: Pojma nimaš.

Jurij: Ti si pa lepa.

Onja: Prosim?

Jurij: Življenje tu ti dobro dene.

Onja: Hvala, gospod doktor.

Jurij: Spomnim se te z letališča, rumeno-zelena si bila v obraz, tako nezdravo polt si imela ...
Zdaj pa siješ.

Onja: Tu ne poznate stresa?

Jurij: Kaj je to?

Onja: Nameravaš še dolgo ostati na otoku?

Jurij: Trenutno nimam razloga, da bi šel kam drugam.

Onja: Boljša polovica ni hotela zraven?

Jurij: Jaz ... Rabil sem spremembo.

Onja: Razumem.

Jurij: Res?

Onja: Na istem sem.

Jurij: Sta še skupaj?

Onja: Želela sem se samo spočit od njega.

Jurij: Ni boljšega kraja na svetu za to.

Onja: Non stop klicari, prav teži že.

Jurij: Da lahko nekoga pustiš pri miru, ga moraš res ljubiti.

Onja: Se nameravaš sploh kdaj ustalit?

Jurij: Nočem se sam postarat. Ti bi lahko živela tu?

Onja: Vsekakor sem zdaj bolj v stiku s sabo. Ne vem pa, kaj bi bilo čez pol leta.

Jurij: Doma sem se med specializacijo veliko selil. Štiri mesta, štiri ambulante. Povsod sem iskal prostor, kjer bi bil jaz zares jaz. Na Tenerifih sem ga našel. Služba je naporna, vsekakor, ampak je drugače.

Onja: Bolj ležerno.

Jurij: Mogoče.

Mimo pride Lee.

Lee: Ola, George. Onja! It is you!

Onja: You two know each other?

Lee: You are the woman I told him about.

Onja: You told him what?

Lee: Nothing, nothing. I have to run. Besos, love birds. *Juriju.* Cuida de ella.

Jurij: Eres mi media naranja.

Lee: I can see that.

Lee odide.

Onja: Počasi bom šla ...

Jurij: Ne mi zbežat, no.

Onja: Ni mi prijetno ...

Jurij: Lee je moj pacient, s pritiskom ima težave. Včeraj je na pregledu omenil, da te je srečal.

Onja: Samo to?

Jurij: Vem, da so te oropali, pa da sta dve uri debatirala o tvojem doktoratu ...

Onja: Ne maram laži.

Jurij: Oprosti.

Onja: Lee je prijeten gospod.

Jurij: Zelo! Ti je povedal, da išče človeka, ki bi prevzel njegovo profesuro?

Onja: Zavrnila sem.

Jurij: Ne bit tako zaletava.

Onja: Ne znam jezika.

Jurij: To se sproti naučiš. Itak ne gre takoj v penzijo, maš še par let fore.

Onja: Jaz naj bi nasledila svojega očeta.

Jurij: Si želiš?

Onja: Upoštevati je treba tudi želje drugih.

Jurij: Napaka. To me je otok naučil.

Onja: Veš mogoče, zakaj morje izgine?

Jurij: Plima.

Onja: Tako močna je?

Jurij: Plima plus, poglej luno.

Onja: Buck.

Jurij: Prosim?

Onja: Vsaka polna luna ima svoje ime. Ta je Buck.

Jurij: Bi šla v vodo?

Onja: Ni nevarno?

Jurij: Domačini pravijo, da se moraš ob polni luni nujno kopati!

Onja: Greva!

Jurij: Račun še ...

Onja: Bom jaz.

Jurij: Ne me žaliti! Zdravnik sem, lahko si privoščim pico.

Mimo pride Damjàn.

Damjàn: Tu si!

Onja: Damjàn, kaj počneš ...

Damjàn nerodno objame in poljubi Onjo.

Damjàn ponudi roko Juriju: Damjàn, Onjin partner.

Jurij: Jurij.

Onja: Poklical bi ...

Damjàn: Presenetit sem te hotel, miška. *Juriju*. Sem si rekel, kaj pa če bi šel kak dan prej na dopust.

Onja: Kako si me našel?

Damjàn: GPS, kako pa. Greva na večerjo?

Onja: Sem že jedla.

Damjàn: Potem pa na sladico, no. Me nisi nič vesela?

Onja: Hvala za večerjo.

Jurij: Še kdaj, upam.

Damjàn: Jurij.

Onja: Oprosti, moram ...

Jurij: Lepo se imej.

Onja in Damjàn odideta.

Damjàn: Kje si našla tega tipa?

Jurij: Še dobro, da ljudje ne umirajo ob bolečine, drugače bi bil v tem trenutku mrtev.

GOVORITI V PRAZNO

Dnevno-jedilni prostor počitniške hiše. Vsi s kozarci v rokah.

Tomaž trka po kozarcu: Mladoporočencema bi namenil nekaj besed, če lahko.

Jurij Nataši: Here we go again.

Tomaž *trka po kozarcu*: Čeprav je bila to nekoliko nenadna, morda celo nepremišljena poteza, ti Damjàn iz srca čestitam. Vesel sem, da je današnja poroka tvoja. Iva, upam, da se bova zdaj bolj pogosto videvala.

Iva: Na zdravje!

Vsi: Na zdravje!

Jurij: Želim vama čim manj turbulentno plovbo v vajino pristanišče.

Župan: Na mirno plovbo!

Tomaž: Res ne bi ničesar spil?

Župan: Tale sok je čisto dovolj. Na gospo in gospoda Skubic!

Nataša: Čin, čin!

Iva: Čar Skubic!

Damjàn: Pa ja ne boš obdržala priimka?

Iva: Drugih sorodnikov nimam, samo jaz ga lahko nesem naprej.

Jurij: Jurij Čar, me veseli.

Iva: Dej, preden se boš odločil za otroke ...

Jurij: Koliko jih boš pa ti imela?

Damjàn: Vsaj tri.

Iva: En bo čisto dovolj ...

Damjàn: Aja?

Iva: Nisem več dvajset.

Damjàn: Vedno sem si predstavljal veliko družino.

Iva: What you see is what you get, baby.

Jurij *Nataši*: To ne bo dolgo trajalo ...

Nataša: Pol leta jima dam, največ.

Iva: Kaj pol leta, vsaj sto!

Župan: Se bom poslovil, preden se preveč razživi vse skupaj ...

Iva: Gospod župan, vi se pa vedno samo poslavljate. Sej drugače ste mi všeč, najbolj od vseh ste poskrbeli, pa uredili ...

Jurij: Daj meni kozarec.

Iva: To je moja poroka, bom pa ja pila!

Župan: Potrebuje kdo prevoz?

Nataša: Ne vidim razloga, da bi še ostala tu.

Jurij: Govoril bi rad s tabo. Na samem.

Damjàn: Žena, greva midva.

Iva: Samo, če me neseš.

Damjàn Ivo neredno dvigne.

Iva: Čez prag!

Damjàn: Vaša želja, moj ukaz.

Damjàn z Ivo v naročju steče proti vratom.

Iva: Padla bom.

Damjàn: Nič bat. Držim te.

Iva: Čao družba!

Damjàn z Ivo v naročju steče ven.

Župan: Jurij, žal mi je da se ni izšlo po pričakovanjih.

Jurij: Že v redu, drugič.

Župan: Ti pa uživaj na dopustu.

Tomaž: Se slišiva potem za sestanek.

Župan: Posel je tvoj, nič skrbet. Samo podrobnosti še urediva, pa je.

Tomaž: Te spremim do avta, daj ...

Župan: Gospodična ...

Nataša: Na svidenje.

Župan in Tomaž odideta.

Nataša: Kar poročila sta se ...

Jurij: Hecno, ne.

Nataša: Ničesar več ne razumem.

Jurij: Iva ima v bistvu kar dober občutek glede teh stvari ...

Nataša: Moral bi mi povedat, kaj bo v resnici danes.

Jurij: Vedel sem, da te potem ne bi videl.

Nataša: Ne rabiš me.

Jurij: Sem mislil, da sva prijatelja.

Nataša: Resno?

Jurij: Ja.

Nataša: Ne vem kako ti je uspelo it naprej.

Jurij: To je bila edina možnost.

Nataša: Rada bi našla način, da bi bila s tabo, pot, ki bi naju pripeljala spet do naju in tega, kar sva imela.

Jurij: Prepozno je.

Nataša: Zakaj se hočeš poročiti z njo in ne z mano?

Jurij: Želim se ustaliti in biti srečen. Tebi želim enako.

Nataša: Lahko sva srečna ...

Jurij: Prepozno je.

Nataša: Ni.

Jurij: Poročen sem.

Nataša: Nisi.

Jurij: En teden.

Nataša: Kaj je potem to danes?

Jurij: Zadovoljitev množice.

Vstopi Tomaž.

Tomaž: Taksi je prišel zate.

Jurij: Greš z mano?

Nataša: Gospod Maver, imate kake posebne želje glede prenove?

Tomaž: Podret par sten, dvignil bi streho ...

Nataša: Bi si lahko zdaj ogledala hišo?

Tomaž: Enkratno. Ne bo vam žal. Osnutek pogodbe imam zagotovo kje na računalniku, lahko še danes podpiševa. Rabite kak papir, svinčnik ...

Nataša: Vse imam v torbi.

Tomaž: Naravnost čudovito. Najprej pa še en gin, da nazdraviva ... Nataša, to je res začetek enega krasnega posla ...

Jurij odide.

NEPOMEMBNA VPRAŠANJA

Onjino stanovanje. Pozno popoldne.

Jurij: Onja! Onja!

Onja: Ni se treba dret!

Jurij: Tukaj si, si tukaj ...

Onja: Au, speštal me boš.

Jurij: Sem mislil, da si šla.

Onja: Kam pa, butelj?

Jurij: Karkoli ti je fotr natvezil ...

Onja: Nisi zavrnil službe?

Jurij: Mislil sem ti rečt ...

Onja: Računala sem, da bo od zdaj naprej drugače ...

Jurij: Saj je.

Onja: Da je ...

Jurij: Ni bilo prilike.

Onja: Včeraj sva samo pet ur letela.

Jurij: Oprosti. Mogoče sem res malček odložil vse skupaj. Iskal sem način ...

Onja: Nisem se poročila, da bi bila vsak na svojem kontinentu.

Jurij: Vem ... Samo ... Onja, res bi rad živel na Tenerifih. Tam nama je tako fajn. To tu je kar nekaj, kaos, samo obisk ...

Onja: Potem pa nimam izbire.

Jurij: Res misliš ostati in biti nesrečna v službi še naprej? Vau, tega pa nisem pričakoval.

Onja: Odpoved sem dala.

Jurij: Kaj si?

Onja: Ti ni oči rekel?

Jurij: Česa drugega kot obtožb nisem bil deležen.

Onja: Razkurjen je bil, ker si zavrnil ponudbo, začel spet razpredati in delati načrte za moje življenje ... Dala sem mu odpoved in šla.

Jurij: On je vse zvalil name ...

Onja: Čisto njemu podobno.

Jurij: Mislil sem, da boš ...

Onja: Ti si zdaj moja družina. Nikamor ne grem brez tebe.

Jurij: Ja? Ja!

Onja: Sprejela bom Leejevo ponudbo. Asistentska plača bo bolj slaba ...

Jurij: Jebeš denar!

Onja: Se je Iva res poročila?

Jurij: Ja! To bi morala videti. Noro se sliši v teoriji, samo jima v praksi lahko pomoje celo rata.

Onja: Mi je poslal sms, da je zdaj res konec med nama. Kak bedak, res.

Jurij: Iskal sem. Znotraj sebe, znotraj drugega in sveta. Iskal dom v drugem. Ona je moj dom. Varen pristan sredi negostoljubnega sveta. Onja. Onja. Važno je, da se imava, tudi, če se svet sesuje.

NAČINI PREBUJANJA

Tema.

Jurij: Hermafrodit. Dvojno bitje. Dva hrbta, dva prsna koša, štiri roke, štiri noge in dva obraza. Gledata v različne smeri. Domišljavo in močno. Bog ju loči na dvoje. Takrat se začne iskanje, tavanje. Bog ju loči na dvoje. Hermafrodit. Dvojno bitje. Dva hrbta, dva prsna koša, štiri roke, štiri noge in dva obraza. Gledata v različne smeri. Domišljavo in močno. Bog ju loči na dvoje. Takrat se začne iskanje, tavanje. Bog ju loči na dvoje. Hermafrodit. Dvojno bitje. Dva hrbta, dva prsna koša, štiri roke, štiri noge in dva obraza. Gledata v različne smeri. Domišljavo in močno. Bog ju loči na dvoje. Takrat se začne iskanje, tavanje. Bog ju loči na dvoje.

Vstopi nočna sestra, prižge luč.

Nočna sestra: Spet ste mi cel hodnik zbudili!

Jurij: Hermafrodit. Dvojno bitje. Dva hrbta, dva prsna koša, štiri roke, štiri noge in dva obraza.

Nočna sestra: Dajte se umirit.

Jurij: Gledata v različne smeri. Domišljavo in močno. Bog ju loči na dvoje.

Nočna sestra: Spet je vse mokro! Dajte vstat!

Jurij: Onja! Onja!

Nočna sestra: Gospa je mrtva in vi to veste.

Jurij: Mrtva si ti! Ti! Ne Onja! Onja! Onja!

Nočna sestra: Dežurni! Soba štiri! Dežurni!

Jurij: Ne laži mi, prasica! Ubil te bom! Onja! Onja!

KONEC